

Milí diváci, vážení příznivci amatérského divadla. Především vám děkujeme, že jste neváhali a po pět jarních pátečních večerů jste se místo sledování televize či posezení s přáteli „hodili do gala“ a vyrazili do sázavského kulturního domu, abyste podpořili amatérské divadlo. Doufáme, že se vám námi poskládaná nabídka líbila. V posledním čísle „čertovských“ Vosk(n)ovin vás čeká tradiční druhá strana s ohlednutím za květnovým představením. To do Sázavy přivezl ochotnický spolek ŽUMPA. Jednalo se o hru Pavla Kohouta „Sex“. Již podruhé si diváci mohli vyzkoušet, jaké to je, sdílet s herci jeviště. A nechybí ani recenze Oldy Randuly. Nenaleznete rubriku Milana Štědry, a tudíž ani další fotovůzvu. Čertova divadelní brázda skončila, ale to neznamená, že činnost amatérského divadla neběží dál. Už v červnu na diváky čeká premiéra Divadelního souboru Jiřího Voskovce, na kterou všechny srdečně zveme. A po prázdninách se naplno rozběhne přehlídka Voskovcova Sázava, takže se máme na co těšit.

Vo(sk) Randuli k představení „Sex“

Poslední představení Čertovy divadelní brázdy zvalo na „dramoletu“, tedy dramatickou amoletu s názvem „Sex“, již napsal Pavel Kohout a napsal ji v Sázavě. Do Sázavy, tedy této naší Sázavy, ji přivezl ochotnický spolek Žumpa z Nučic, ovšem ne těch Nučic, co máme tadyhle za humny.

Jako obvykle jsem záměrně nic předem nestudoval o představení ani předloze, abych na sebe mohl nechat dýchnout samotné představení a nuance si mohl dohledat poté. Ovšem i díky této mé strategii se ochotníkům z Žumpy z Nučic podařilo dosti mě zmást. Ne tak těmi geograficky vzdálenějšími Nučicemi a ani snad tím, že jsou ze Žumpy, jako spíše prezentovaným útvarům zvaným „dramatická amoleta“, tím tedy nejprve. Pojal jsem jakési očekávání, že se bude něco míchat a smažit a obracet, a nakonec mazat marmeládou a sypat cukrem. Jenže to trochu nesedělo se pro mne stejně matoucím názvem „Sex“, zde tedy hlavně to smažení...

Matení dále pokračovalo, když jsem vstoupil do hlediště divadla a s rozpaky zjistil, že diváci tentokrát nesedí v hledišti, ale mají připravených několik řad židlí přímo na jevišti. Vlastně to nebyly jen rozpaky, ale snad až lehké pobouření. To jako budeme sdílet tentýž prostor? Herci, rekvizity i kulisy budou blíž, než kdybych je sledoval v televizi? Co jejich soukromí? A co moje? Váhavě jsem se tady usadil v první řadě židlí (když už z první ruky, tak řádně) a jen jsem doufal, že diváci z první řady nebudou zatahováni do děje, anebo že herci nebudou příliš prskat, případně že nikdo nezakopne o mou původně zlomenou nohu (no jo, já vím, už jsem s tou zlomeninou otravně furt...).

Ale pak to bylo docela fajn. Šest pánů herců nás zavedlo do disentu 70. let 20. století, kteroužto dobu nám přiblížili s nadsázkou a humorem, i když se nad bublajícím gulášem (který během představení vařili a skutečně uvařili!) vznášela i pára stíněnosti a marnosti. Takže se vlastně krájelo a smažilo a vařilo. A dějící se věci a okolnosti se mazaly marmeládou a sypaly cukrem, takže nakonec do sebe všechno zapadlo.

Dobře, přiznávám, téma a doba nebyly zrovna mým šálkem čaje – jako by mi nabídli hořký (cukr nezbyl) a černý a ten já nerad, připomíná mi nemoci a nepříjemno. Ale to Žumpáci asi zamýšleli a byli v tom skvělí.

V(n) Pročítáte-li si šesté číslo letošních Vosk(n)ovin, velmi pravděpodobně již o existenci nové facebookové stránky Vosk(n)oviny víte. A to je dobře, protože pouze na zmíněné stránce si můžete (mimo jiné) přečíst celé verze rozhovorů s divadelníky z hostujících souborů. Tentokrát se jedná o rozhovory s Jakubem Pilařem a Romanem Solčánym. Bavili jsme se s nimi o jejich divadelních začátcích či plánech do budoucna. Také se dozvíte, jak se dalo šest herců, které jste mohli vidět v představení „Sex“, dohromady a jak jim to na prvních zkouškách společně klapalo.

Také pro vás, naše čtenáře a divadelní nadšence, připravujeme foto ohlednutí za vydařeným 2. ročníkem Čertovy divadelní brázdy.

... pozvánka na premiéru

Čertova divadelní brázda nabídla divákům pět úspěšných a zdařilých amatérských představení. Pro letošní rok je Čertova divadelní brázda ukončena, ale o divadelní představení nepříjete ani v červnu. Po více než dvou letech můžete zavítat do Kulturního domu na premiéru sázavského souboru. Na konverzační komedii „Na správné adrese“ v provedení Divadelního souboru Jiřího Voskovce se můžete těšit v pátek 28. června 2024, v obvyklých 19:30. Jak to dopadne, když si čtyři ženy, bydlící v jednom domě, podají nezávisle na sobě inzerát do novin? Co všechno se může zvrtnout?

Věříme, že si ani přes letní, téměř prázdninové, počasí nenecháte premiéru ujít a přijdete své sázavské divadelníky podpořit.

... pozvánka na Voskovcova Sázavu

Ani ve druhé polovině roku nebude o skvělá amatérská představení nouze. Již nyní totiž probíhají přípravy 23. ročníku přehlídky hudebních divadel Voskovcova Sázava. Opět se můžete těšit na sedm večerních představení, z nichž šest se „popere“ o přízeň poroty i diváků. Myšleno je i na menší diváky, pro které chystáme tradičně dvě nedělní pohádky.

Voskovcova Sázava je soutěžní přehlídka amatérských divadel, která si získala sympatie diváků i mnoha divadelních souborů. Přijďte do divadla zjistit, koho v Sázavě přivítáme tentokrát. Začínáme v pátek 13. září 2024.

SOUBOR JIŘÍHO VOSKOVCE SÁZAVA

NA SPRÁVNÉ ADRESE

KDSÁZAVA 28. 6. 2024 19:30

DIVADELNÍ SOUBOR JIŘÍHO VOSKOVCE SÁZAVA

uvádí konverzační komedii z pera Marca Camolettiho

V PARIŽSKÉM BYTĚ BYVALÉ ŠANTÁNOVÉ HVĚZDY BYDLÍ PESTRÁ DÁNSKÁ SPOLEČNOST – JEJÍ SLUŽEBNÁ, MALÍŘKA A KLAVÍRISTKA. VŠECHNY ČTYŘI UŽ SI SVÝMI ODLIŠNÝMI ZÁJMY PONEKUD LEZOU NA NERVY A TOUŽÍ ZMĚNIT SVŮJ ŽIVOT. PROTO SI NEZÁVISLE NA SOBĚ PODAJÍ INZERÁT DO NOVIN...

INZERCE

Hled.hom.erect.jako.
mod.Sparta.P.P.S

Uč.hř.n.kl.P.P.S

P.L.Z.5-1.s.p.ch.
do.J.P.P.S

HI.UŠ.Zd.M.P.P.S

Účinkují:

Jacqueline - Dana Štědrová
Marie-Louisa - Jana Bílá
Jeanine - Radka Kódešová / Hana Marešová
Georgette - Halina Brošová / Zdeňka Kotzotová
Spartakus - Ladislav Daniel
Bertrand - Tomáš Kuchler
Bernard - Milan Chochola
Jean - Petr Stanovský

Překlad: Jaromír Janeček
Režie - Lenka Kuchlerová
Scéna - Ladislav Daniel, Lenka Kuchlerová, Milan Chochola, Tomáš Kuchler
Hudba - Hana Albrechtová
Návoděva - Ivana Vavříková

Vstupenky na představení bude možné zakoupit nebo rezervovat od 1. 6. 2024 v Informačním a kulturním centru Sázava.

VSTUPENKA 150 Kč

Vstupenky jsou na místě.

Nositelé autorových práv k dílu zastupuje DILA, divadelní, literární, audiovizuální agentura z.s., Krátkého 113/1, Praha 9

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Ochotnický spolek ŽUMPA, který zaštiťuje hru Sex, byl založen v roce 2001 na základě myšlenky vzniklé ve sborovně základní školy v Nučicích, čímž navázal na předchozí tradici amatérského divadla v Nučicích. Název je zkratkou ze slov Žebřavé UMělecké Panoptikum. Herci hry Sex nicméně pocházejí ze čtyř amatérských souborů.

Sex je dramatická amoleta od Pavla Kohouta. Diváci mohli vidět hru o tom, jak přední členové disidentu, intelektuálové, plánují v zemlance v pražské Stromovce – vyhození vlaku do vzduchu. Místo realizace ale řeší běžné starosti, mají guláš, popijíjí víno a vzájemně se špičkují. I tentokrát byli diváci usazeni na jevišti, a tak mohli nejen obdivovat herecké výkony, ale i kuchařské umění jednoho z herců. Odvážlivci mohli po představení uvařený guláš ochutnat.

Rozhovor s Jakubem Pilařem, představitelem role Ivana

Jak jste se svou rolí spokojený?

Já ohromně, protože jsem si v tom Klímovi opravdu našel zálibení. Od spousty lidí jsem se dozvídal, jaký je, pak jsme se i seznámili. Hraji v jeho vlastním tričku, které mi daroval. Ty zážitky okolo jsou neskutečně silné a je radost hrát člověka, který tady pořád je a je nepřekladanějším českým spisovatelem, legendou. Síla toho textu je, že Pavel Kohout přesně vystihl ty dané typy. I když se třeba Havel nehraje jako Havel, tak ho každý pozná. A třeba i Saša Gregar, který dlouhá léta seděl s Ivanem Klímou v kanceláři, říkal, že je to přesně on. Že ho samozřejmě hraji jinak, ale že všechno krásně sedí, třeba to, že mu bylo pořád zle a neměl smysl pro humor. A když člověk ví, že hraje realitu, která je takhle dobře napsaná, tak je radost to hrát. Jde to samo.

Dá se třeba říct, že máte s Ivanem Klímou něco společného?

Žlučník, určitě (*smích*). Dneska mi bude v noci strašně zle po tom guláši. Myslím si, že i takovou určitou roztěkanost. Žiji v nějakém svém světě, ale je to divadelní svět, on měl literární, ale v tomhle jsme asi podobní.

Trošku odbočíme, když je řeč o tom guláši, jaký je Martin Kozák, představitel role Václava, kuchař?

Dneska byl guláš moc dobrý. Hodně záleží na tom, kde koupí suroviny a jak se na to vyspí, ale dneska se mu to povedlo. Já bych tam bral jen víc fazolí, mám je rád (*smích*). Moje postava vlastně nechce ten guláš sníst a já se do toho taky úplně nehrnu. Na Hronově (*Jiráskův Hronov; pozn. red.*), když jsme to hráli během čtyř hodin třikrát, to potřetí bylo opravdu peklo.

Víme, že se angažujete i v Amatérském divadelní asociaci. Co Vás vedlo k tomu podílet se aktivně i na rozvoji amatérského divadla jako takového?

Asi právě to, že chci být u toho, i když je to v té divadelní sféře, kde se o něčem rozhoduje a tvoří se ten systém, částečně politika, což není úplně příjemné. Baví mě to, protože se bavím

Rozhovor s Romanem Solcánym, představitelem role Alexandra

Připravoval jste se nějak speciálně na postavu, kterou hrajete?

Já jsem Sašu Klimenta nikdy předtím neznal, ani jsem o něm úplně neslyšel. Musel jsem si o něm něco přečíst, ale že bych trávil hodiny a četl... to ne. Petra Richter Kohoutová z Karlových Varů, která hru připravovala s Jardou Kodešem, nám přinesla nějaké knížky k přečtení, soubor povídek o každého spisovatele. Víím, že měl Saša Kliment nějaké neřesti, to znamená alkohol, hodně rád pil. Měli jsme ale být svým způsobem i sami za sebe, neměli jsme karikovat jednotlivé postavy.

On také každý divák nejspíš neví, že hrajete konkrétní reálné osoby...

Některí si v tom samozřejmě konkrétní osoby najdou, ale chodí na nás i mladší diváci, kteří vůbec nevěděli, o koho jde. Je zajímavé, když se na konci sejdeme s diváky u toho guláše, že po některém představení nám třeba mladší diváci říkají, že vůbec neznali právě Klimenta nebo Pavla Kohouta. Jediný, koho znali, byl Havel. Díky našemu představení měli chuť si něco o těch spisovatelích zjistit. To pro nás byla taková odměna.

Jak se Vám postava Saši Klimenta hraje?

Hraje se mi dobře. Líbí se mi, že tak rád jako filozofuje, že vlastně to, co řekne, nemá hlavu ani patu (*smích*). Je mi ta postava sympatická, takový dobrák, který má rád hlavně své kamarády a není to člověk, který by je shazoval.

Vy jste nedávno začal s jedním zajímavým divadelním projektem pro školy. Můžete

se spoustou lidí, kteří jezdí na přehlídky a vnímají třeba určité problémy toho, jak je systém nastavený. Je ohromně příjemné být u stolu, kde někdo řekne, že od divadelníků vzešlo to, že tohle pravidlo nechápou nebo se špatně aplikuje. Musím říct, že mě baví a současně ohromně stresuje privilegium být v programové radě Volyně (*Divadelní Piknik Volyně, celostátní přehlídka amatérského divadla; pozn. red.*). Jsem mezi těmi 20 až 25 lidmi, kteří rozhodují o tom, kdo do Volyně postoupí, což je velká zodpovědnost. Snažím se během sezóny vidět co nejvíce představení, abych mohl s klidným svědomím rozhodnout, kdo do Volyně pojede. Těhle možnosti mluvit za divadelníky a říct: „Tohle jsou inscenace, které by měly být ve Volyni nebo třeba až na Jiráskově Hronově.“ si ohromně vážím.

Jak dobře znáte Sázavu?

No... musím říct, že příliš ne. Je pravda, že jsme s manželkou asi před, bratru, jedenácti lety tady jeli vodu, ale jinak toho příliš o Sázavě nevím. Dneska bylo krásné poznat maminku pana Viewegha, která přišla na představení, to bylo příjemné. Z toho jsme byli nadšení.

nám ho přiblížit?

Ano, s kolegou Jirkou Jahodou. Snažíme se, v rámci dramatické výchovy, studentům přiblížit pomocí různých improvizčních her a aktivit nějaké konkrétní téma, aby o něm získali základní pojem a nešlo jen o takovou tu frontální formu školní výuky. Máme nabídku pro děti z mateřských školek až po druhý stupeň základní školy a témata jsou široká. Dokonce nám i některé školy napsaly, že by chtěly nějaké konkrétní téma, které zrovna s žáky probírají. Jsme teprve v začátcích, ale abych byl upřímný, docela se nám to rozjelo a do škol chodíme často. Uvidíme, jak to bude pokračovat dál, ale teď jsme v tomhle opravdu aktivní.

Jak dobře znáte město Sázavu?

Upřímně? Osobně město Sázavu úplně neznám. Spousta lidí tu má chalupu nebo jezdí na Sázavu trampovat. Třeba náš osvětlovač Pavel Hurych na Sázavu jezdí.

Jak to vidí divadelníci...

-Když to začalo, nemohla jsem se chvíli vůbec dostat do děje, ale později jsem to brala jako úžasnou intelektuální konverzačku.

-Guláš krásně voněl.

-Oceňuji herecké výkony všech zúčastněných.

-Bavilo mě, že celou dobu mluvili absolutně nespisovně a že bylo krásně vidět, jak i inteligentní lidé se někdy nemohou dohodnout na jediné věci.

-Já představení nechci hodnotit...

-Jsem ráda, že jsem představení viděla. Místy pro mě bylo i zajímavé, ale celkově nešlo o žánr, který bych vyhledávala.

-Vysoce hodnotím hereckou souhru i jednotlivé herecké výkony.

Ptáme se sázavských divadelníků...

Která z postav dnešního představení by Tebe osobně herecky více lákala?

-Asi Václav, protože velmi zajímavě na konci vykládal ten plán.

-Hm... nejvíc bych se viděla asi v postavě spisovatele za psacím strojem.

-Líbilo se mi herecké provedení Alexandra. Takže bych asi vybrala tuhle postavu.

-Která by mě lákala? To nevím, ale určitě bych nemohla vařit ten guláš... (*smích*).

-Myslím, že by mi seděla role Ludvíka.

Vaše ohlasy na novinky, obsah přehlídkových listů nebo shlédnutá představení uvítáme na tradiční e-mailové adrese vosknoviny@seznam.cz.

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech: www.divadlo-sazava.cz www.fb.com/vosknoviny www.fb.com/dsjvs